

برنامه‌ریزی با رویکرد مساله شناسی، نگرشی نوین در برنامه‌ریزی منطقه‌ای (مطالعه موردی: تجربه آمایش استان بوشهر)

رضا احمدیان - استادیار دانشکده هنر و معماری، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
بهار عبدالله* - دانشجوی دکتری شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، تهران، ایران.

تاریخ پذیرش: ۹۶/۰۶/۰۸

تاریخ دریافت: ۹۵/۱۱/۲۰

چکیده

مسئله‌شناسی، مشخص نمودن صورت مسائل، طبقه‌بندی آن‌ها و ترسیم چارچوبی از وضع موجود جهت نیل به آینده مطلوب و مورد انتظار می‌باشد و از پراکنده کاری، سطحی نگری، تکبعده نگری و نیز بلندپروازی‌های غیر واقع‌بینانه جلوگیری می‌کند. از این رو لازم است با درک صحیحی از چیستی مسائل و مشکلات، برای حل آن‌ها چاره‌جویی کرد. در این راستا به مسئله‌شناسی استان بوشهر به عنوان یکی از استان‌های راهبردی کشور پرداخته شده است که به رغم برخورداری از موقعیت ژئوپلیتیکی و قابلیت‌ها و توانمندی‌های توسعه همه جانبه در زیربخش‌های اقتصادی و تجاری و در بخش‌های مختلف دارای مسائل، مشکلات و چالش‌هایی می‌باشد که حرکت توسعه را در این استان کند و آن را جزو استان‌های کمتر توسعه یافته قرار می‌دهد. پژوهش حاضر از نظر روش شناسی، توصیفی - تحلیلی و از نظر نوع هدف، کاربردی است. جهت تدوین ساختار مقاله از مطالعات اسنادی و روش پانل استفاده گردیده است. بدین ترتیب که ابتدا به تعریف دقیق و شفافی از هر یک از مفاهیم مسئله، مشکل و چالش پرداخته شده است تا تفاوت میان آن‌ها آشکار و درک صحیحی از نحوه دسته بندی موارد در این سه گروه بدست آید. سپس مسائل اساسی استان بوشهر شناسایی و اولویت بندی می‌شوند و در پایان تمامی موارد استخراج شده از اسناد مختلف با استفاده از روش پانل در قالب سه دسته مسئله، مشکل و چالش دسته بندی می‌گردند.

واژه‌گان کلیدی: مسئله، مشکل، چالش، روش پانل، استان بوشهر

مقدمه

مدیریت و برنامه‌ریزی آمایش سرزمین، توزیع فعالیت‌های اقتصادی، اجتماعی، جمعیتی و ظرفیت‌های آشکار و پنهان با توجه به تحولات و دگرگونی‌های زمان و نیازهاست که عمدتاً با دیدی درازمدت و به منظور بهره‌برداری بهینه از امکانات آن و همچنین هویدا کردن نقش و مسئولیت خاص هر منطقه بر اساس توانمندی‌ها و قابلیت‌های آن به طور هماهنگ با دیگر مناطق است. فرآیند تهیه طرح آمایش به سه مرحله "سازماندهی مطالعات"، "بررسی وضع موجود و قابلیت سنجدی" و "آینده نگری" تقسیم می‌شود (خنیفر، ۱۳۸۹: ۶ و ۱۳).

در مرحله "بررسی وضع موجود و قابلیت سنجدی" یکی از مهم‌ترین بخش‌های مطالعاتی، مسئله‌شناسی می‌باشد. منظور از مسئله‌شناسی، مشخص نمودن صورت مسایل، طبقه‌بندی آن‌ها و ترسیم چارچوبی از وضع موجود جهت نیل به آینده مطلوب و مورد انتظار می‌باشد. البته این امر چیزی نیست که یکبار و برای همیشه انجام گیرد. بلکه ماهیتی پویا و سیال دارد که لازم است همراه با حرکت در مقاطع مختلف، مورد بازندهی، ترمیم و اصلاح قرار گیرد. مسئله‌شناسی بر اساس تحلیلی که از زمینه‌ها و بستر مسایل به دست می‌دهد، جهت اصلی کار را در هر مقطع مشخص و زمینه را برای پیش‌گیری از انفعال در قبال امواج مقطوعی و عملیاتی نمودن اهداف کلان در یک روند معقول، فراهم می‌سازد. همچنین با تفکیک محورهای اصلی از شاخه‌های فرعی و وزن‌دهی مناسب به هر موضوع، انسجام علمی و انسجام اجرایی بیش‌تری ایجاد و طبقه‌بندی واقع‌بینانه‌تری از انتیار قرار می‌دهد.

فقدان یک سیستم کارآمد برای شناسایی و طبقه‌بندی مسایل، و عمل کردن بر اساس ذهنیت مدیران و روند گذشته، سبب عدم پیش‌بینی و ابتکار عمل در مواجهه با تغییرات و شرایط جدید اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی می‌شود. این نقیصه باعث می‌شود قادر به برنامه‌ریزی بنیادی و درازمدت نبوده و در نتیجه زیرساخت‌های تشکیلاتی و اجرایی و عقبه‌های علمی و آموزشی از ثبات کافی برای تجهیز و هدایت هدفمند امور برخوردار نباشند.

یکی از عناصر اصلی و ضرورت‌های برنامه‌ریزی، جامع‌نگری است. پیشروی در یک جبهه بدون اطلاع از جبهه‌های دیگر و بدون برخورداری از دید کلان نسبت به موقعیت، شرایط محیط و چالش‌های احتمالی، نتیجه نامطلوبی در بر خواهد داشت. از این رو از مهم‌ترین اهداف مسئله‌شناسی، تلاش برای رسیدن به یکنگرش جامع با توجه به فلسفه وجودی طرح و اهداف مدنظر آن است به نحوی که در این رابطه یک نقشه کلی بدست آید و جایگاه هر مسئله در آن قبل دستیابی باشد. در این صورت به همه عرصه‌ها و ابعاد مسایل توجه کافی می‌شود و مانع پراکنده کاری و فعالیت‌های موازی شده که این امر می‌تواند زمینه‌ساز تخصصی‌تر نمودن کارها و گسترش عمقی موضوع گردد.

در این راستا به مطالعه و بررسی تجارب حاصل از مطالعات آمایش استان بوشهر پرداخته می‌شود. استان بوشهر یکی از استان‌های استراتژیک کشور محسوب می‌گردد. به طوری که میزان ذخیره نهایی میادین نفتی استان، حدود ۵۵ میلیارد بشکه برآورد گردیده که نزدیک به ۴۰ درصد از مجموع ذخایر نفت کشور می‌باشد و همچنین بیش از ۶۰ درصد ذخایر گاز طبیعی کشور در حوزه سرزمینی استان بوشهر واقع شده است. از منظر اقتصادی نیز بر طبق آخرین اطلاعات موجود در مرکز آمار ایران، استان بوشهر از لحاظ میزان سهم در محصول ناخالص داخلی رتبه قابل توجهی در میان استان‌های کشور را دارد. به رغم اینکه استان بوشهر قابلیت‌ها و توانمندی‌های توسعه همه جانبه‌ای در زیربخش‌های اقتصادی و تجاری شامل انرژی، پتروشیمی، صنایع دریایی، مناطق آزاد و ویژه، شاخص‌های عشاپری، گردشگری، صنایع دستی، کشاورزی، صنعت و همچنین موقعیت ژئوپلیتیکی را دارا می‌باشد، متناسفانه در بخش‌های مختلف دارای مسائل، چالش‌ها و مشکلاتی می‌باشد که حرکت توسعه را در این استان کند و آن را جزو استان‌های کمتر توسعه یافته قرار می‌دهد.

با توجه به این که یکی از اصلی‌ترین اهداف طرح آمایش استان بوشهر، ترسیم آینده‌ای مطلوب برای استان می‌باشد، لازم است به شناسایی عوامل محدود کننده توسعه استان پرداخته شود تا بتوان از طریق درک صحیح از چیستی مسائل و مشکلات، برای حل آن‌ها چاره جویی کرد.

در ارتباط با مسائل و مشکلات استان بوشهر، مطالعاتی توسط محققین و پژوهشگران انجام شده که در پژوهش حاضر مورد استفاده قرار گرفته است. در سال ۱۳۸۸، فائزه ترکیان فر و همکاران در پژوهشی تحت عنوان "ارزیابی آثار محیط زیستی منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس بر خط ساحلی خلیج فارس در استان بوشهر" بیان می‌کنند که احداث طرح پارس جنوبی از دیدگاه محیط زیست در ساحل خلیج فارس به هیچ وجه قابل تأیید نبوده و آثار مخرب و غیرقابل جبران در منطقه ایجاد می‌کند. همچنین در سال ۱۳۹۰، پژوهشی تحت عنوان "بررسی آثار اجتماعی قطب‌های رشد صنعتی بر توسعه پایدار محلی (مطالعه موردی قطب رشد صنعتی عسلویه)" توسط موسی عنبری و احمد ملاکی انجام گرفت که در نشریه توسعه محلی (روستایی - شهری) به چاپ رسید. در این پژوهش پیامدهای ناشی از ایجاد قطب رشد صنعتی در عسلویه و تأثیر آن بر شاخص‌های توسعه پایدار محلی مورد بررسی قرار گرفته است. علی زنگی‌آبادی و محمد جاسم شاهسونی در سال ۱۳۹۱، پژوهشی را تحت عنوان "تحلیل فضایی تأثیرات احداث نیروگاه هسته‌ای بر ساختار کالبدی شهر بوشهر" انجام داده‌اند که در فصلنامه پژوهش‌های راهبردی امنیت و نظم اجتماعی به چاپ رسید. در این پژوهش تأثیر تأسیس نیروگاه اتمی بوشهر بر روند توسعه این شهر بررسی شده است.

مبانی نظری تحقیق

در این بخش، به تبیین و بررسی مفاهیم سه گانه مسئله، مشکل و چالش پرداخته شده است.

مسئله

"مسئله" از نظر لنوی به معنی حاجت، مطلب، درخواست تعریف شده است (عمید، ۱۳۶۳: ۱۱۱۳). مسئله به عنوان مشکل جدی، نیازمند توجه و تفکر است و گاهی نیز از شرایط مشکل به عنوان مسئله یاد شده است. علاوه بر آن، به چیزی که سبب ایجاد مشکلات و زحمات می‌گردد نیز مسئله اطلاق می‌شود (McArthur, 1981: 138 & 256). و بر نیز در تعریفی مشابه ضمن بیان اینکه، مسائل برنامه‌ریزی مسائل رام نشدنی^۱ هستند و هر مسئله رام نشدنی می‌تواند نشانه‌ای برای مسئله دیگر باشد، فاصله میان وضعیت امور آنچنان که هست و آنچنان که باید باشد را مسئله می‌خواند (Webber, 1973: 166).

مسئله ممکن است نتیجه یک رشته نیازهای عملی یا نظری باشد. تمایلات و ارزش‌های معنوی خود پژوهشگر نیز یکی از عوامل دخیل در انتخاب مسئله است (تاجداری، ۱۳۹۱: ۴۰). همچنین مسئله را می‌توان عدم توانایی در تبدیل داده‌ها به اطلاعات و اطلاعات به دانش در رابطه با پدیده‌ها، رویدادها، امور، اشیاء و... دانست.

بررسی رابطه بین حداقل دو متغیر (مفهوم، پیوند، پدیده و...) و یا بیشتر (وجود و چگونگی آن) را مسئله گویند. (اکاف، ۱۳۷۷: ۲۶). به بیان دیگر، مسئله را می‌توان به هم خوردن و از توازن خارج شدن رابطه و مبادله بین اجزاء تشکیل دهنده سیستم (که در آن صورت با مسائل درونی سر و کار خواهیم داشت) از یک سو، و نامتوازنی در رابطه و مبادلات بین سیستم یا اجزاء تشکیل دهنده آن با محیط و با سیستم‌های همگن و شامل (که در این صورت با مسائل بیرونی سیستم مواجه خواهیم بود) از سوی دیگر دانست (چرچمن، ۱۳۷۵: ۳۵).

از آن جا که پیوندها در پدیده‌ها، رویدادها، امور اشیاء و... متعدد و متنوع‌اند، لذا رابطه‌ها نیز از تعدد و تنوع برخوردارند. در یک پدیده ممکن است پیوندهایی از نوع: ساختاری، کارکردی، مکانی، دسترسی، کنترل و غیره وجود داشته باشد. بر این اساس می‌توان گفت که رابطه‌های مطرح در پیوندها نیز انواع نام برده شده را می‌توانند دارا باشند. بنابراین حالت‌های نامتوازن رابطه نیز که به آن‌ها مسئله گفته شد در یک پیوند از تعدد و تنوع برخوردار خواهند بود. به این دسته از مسائل، مسائل واقعی (بنیانی یا واقعی) گفته می‌شود. از آنجا که منشا بروز و ظهور مسائل این چنینی، روابط بین متغیرهاست به

آن‌ها مسائل مبتنی بر روابط گفته می‌شود. این نوع مسائل (برهم خوردگی بین متغیرها) که متوجه رابطه محمل و جریان می‌باشد، خود را با علائم و نشانه‌هایی چون شدت، ضعف، کهنه‌گی، فرسودگی و... جریان و محمل نمایان می‌دارند. بالاخره دسته دیگر، مسائل مبتنی بر علل احتمالی وقوع (حادثه) هستند. در این خصوص همان طور که عنوان شد محیط، نقش واسطه را در برقراری رابطه بین متغیرهای پیوند بر عهده دارد. محیط بر متغیرها و رابطه آن‌ها تاثیر می‌گذارد و از آن‌ها نیز، تاثیر می‌پذیرد. تاثیر گذاری و تاثیر پذیری متغیرها و رابطه از محیط و برعکس به نظر می‌رسد به سبب امکان ایجاد و برقراری رابطه بین متغیرها و برعکس جلوگیری از برقراری رابطه بین متغیرها باشد. محیط در پدیده‌ها، رویدادها، امور، اشیاء و... از تعدد و تنوع برخوردار است. به ترتیبی که در یک پیوند ممکن است محیط‌های گوناگونی وجود داشته باشد (چون در پیوند تعدد و تنوع رابطه برقرار است). محیط در پیوند دارای وجود (مشخصات، ویژگی‌ها، خصوصیات و صفات) گوناگون است. هرگونه تغییر در حدود وجود سبب تاثیرپذیری محیط از پیوند و تاثیرگذاری محیط بر پیوند می‌گردد. براساس تعاریف ارائه شده از مساله، می‌توان ۳ گونه مختلف از مسائل را طبقه‌بندی نمود که بنا به خصیصه اصلی آن یعنی مبتنی بر تفاوت‌ها، روابط و علل قابل تقسیم بندی است. بدین ترتیب با انواع گوناگونی از مسئله روبرو خواهیم بود، که شناسایی و تشخیص صحیح آن‌ها کمک بسیار مهمی را به پژوهشگر خواهد نمود.

مشکل

"مشکل" مرکب از مسائل مختلفی است. وقتی مسائل مختلف در ظاهر واحدی ترکیب شوند هر کس را به خطای کشاند. هر گونه سوال و یا هر چیزی که شامل شک و تردید، عدم قطعیت، باشد می‌تواند یک مشکل باشد. مشکل می‌تواند دارای علت‌های زیادی باشد.

به طور کلی می‌توان مشکلات را به دو دسته اتفاقی و مزمن تقسیم کرد. مشکلات اتفاقی، مشخص و روشن هستند. و از طریق کنترل و شناسایی علت‌ها و سپس یافتن راه حل‌ها و انجام مناسب‌ترین آن‌ها، برطرف می‌شوند. مشکلات مزمن چندان مشهود نیستند و پذیرفته شده و عادی شده‌اند. برای برطرف کردن مشکلات مزمن بایستی از فرآیند بهبود استفاده کرد. زیرا مشکل در سیستم نهادینه شده است.

بین مشکل و مسئله تفاوت وجود دارد. مشکلات، شکل ظاهری مجموعه‌ای از مسائل هستند که عموماً نمود خارجی عینی دارند و در نگاه کلی و عام بعنوان مشکل ظهر می‌نمایند. برای حل هر مشکل باید آن مشکل تبدیل به یک یا چند مسئله شود که حتماً راه حلی دارد و در صورت اتخاذ آن راه حل، مشکل حل می‌شود. به عبارت دیگر مشکل دارای علت‌های زیادی است که یک یا چند علت را می‌توان به صورت یک مسئله درآورد. مسئله، جزئی و دقیق تر از مشکل است. یعنی در آن متغیرهای مستقل و وابسته و سایر متغیرها (مداخله‌گر، تعدیل کننده، کنترل و ناشاخته) مشخص و معلوم هستند. با این وجود مسائلی که راه حل آن‌ها یافت نشود بصورت مشکل جلوه می‌نمایند و می‌توانند مشکل ساز باشند. مسئله در هر دو قسم نظری و عملی با مشکل متمایز است. آنچه مدیران یا دانشمندان ابتدا با آن مواجه می‌شوند، غالباً مشکل است و آن امری است سطحی، کلی، ذهنی، مرکب و لذا مبهم، قابل رویت توسط عوام، فاقد روش بررسی و به همین دلیل غیرقابل حل. اما وقتی مشکل به مسئله تبدیل گردد، امری است ژرف، متمایز، معین، بسیط، روشن، دارای روش بررسی و لذا قابل حل.

در موارد بسیاری از دو مفهوم مسئله و مشکل به جای هم یا هم عرض با هم استفاده می‌شود. به نظر می‌رسد که بین این دو تفاوت وجود دارد. به این ترتیب، اگر پذیریم که مسئله، رابطه بر هم خورده بین دو متغیر است، بر هم خوردگی رابطه دارای شکلی خواهد بود که به آن مشکل می‌گوییم. در واقع "مسئله" به روابط بر هم خورده دو جزء و یا بیشتر سیستم شهر گفته می‌شود، و "مشکل" بر هم خوردگی رابطه حداقل دو جزء را مورد توجه قرار می‌دهد. اگر "مسئله" رخ

دهد و تا مدت‌ها شناسایی و حل نشود تبدیل به "مشکل" می‌شود. در این میان موضوعات نیز قابلیت تبدیل به مسائل را دارند اما موضوعات همانند مسائل لزوماً اثر منفی ندارند.

چالش

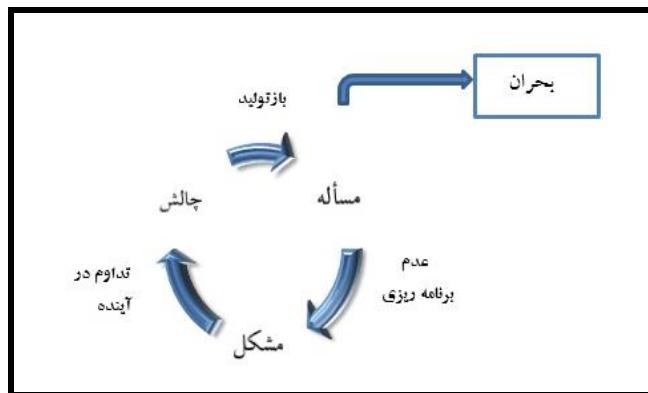
با استفاده از معنای لغوی "چالش" و نیز برخی عناصر معنایی متبادر از کاربرد این واژه در ادبیات اجتماعی امروز، تعریف زیر برای چالش قابل ارائه است: شرایط و وضعیت جدیدی که مسیر آینده جامعه را از پیرون مورد هجوم قرار داده و حفظ تعادل آن را دچار مشکل و مستلزم تلاشی سخت و سرنوشت‌ساز می‌سازد.

خصوصیات "چالش" در این تعریف عبارتند از: عینی بودن، جدید بودن وضعیت، ناظر به آینده، پیرونی بودن (و غیر ارادی بودن آن)، اقتضای تلاشی سخت و تعیین‌کننده که ناشی از فراگیر بودن و به مبارزه طلبیدن کل جامعه است. با حذف هر کدام از این خصوصیات، قلمرو معنایی "چالش" گسترش و تعمیم یافته و با برخی واژه‌های هم‌جوار، اشتراک پیدا می‌کند و تنها در صورت حفظ همه این خصوصیات است که واژه "چالش" با معنای خاص و ویژه‌ای پیدا کرده و مرز آن با واژه‌های مشابه و هم‌جوار حفظ خواهد شد. البته این تعریف معنای اصطلاحی تازه‌ای برای "چالش" در زبان فارسی خواهد بود. "چالش" به این معنی در عرصه‌های مختلف فرهنگی، سیاسی و اقتصادی قابل طرح است و به عرصه خاصی محدود نمی‌شود. بنابراین:

- کاستی‌ها، ضعف‌ها، نارسایی‌ها، مشکلات و خلاهای داخلی، کنونی و ریشه‌دار را نمی‌توان چالش نامید.
- مسائل، پرسش‌ها، شباهات و ابهامات ذهنی و علمی که به طور طبیعی در طول زمان برای جامعه مطرح می‌شوند، چالش به حساب نخواهند آمد. مگر این که از نظر فراگیری و تأثیرگذاری، به وضعیت جدیدی تبدیل گردد که کل جامعه به مبارزه طلبیده شود.
- کشمکش‌ها، تعارض‌ها، اختلاف‌نظرها و کلنگارهای علمی و نظری درباره مدل‌ها و راهکارهای حل مشکلات و مسائل، چالش شمرده نمی‌شوند.
- نمی‌توان هر چالشی را تهدید تلقی کرد و هر تهدیدی هم لزوماً چالش نیست.
- هر بحرانی چالش به حساب نمی‌آید ولی چالش‌ها را می‌توان از بحران‌های کنونی حدس زد.
- آسیب‌ها، انحراف‌ها و آفت‌ها فی‌نفسه چالش نیستند ولی می‌توانند توانمندی جامعه را در رویارویی با چالش‌ها تحت تاثیر قرار دهند.
- دغدغه‌ها، نگرانی‌ها و دل‌مشغولی‌ها از پیامدهای بروز چالش‌ها به شمار می‌آیند ولی خود، چالش شمرده نمی‌شوند.
- چالش‌ها، هم خطرآفرین‌اند و هم فرصت‌ساز؛ نه این که لزوماً خطرساز باشند.
- موانع و محدودیت‌های پیرونی و درونی به خودی خود چالش شمرده نمی‌شوند. ولی می‌توانند مولود چالش‌ها باشند. در بررسی چالش‌ها و مواجهه با آن‌ها باید روندهای تأثیرگذار را شناسایی و تحلیل کرد و با تأثیرگذاری بر آن‌ها، خطرات را کاهش داد. گاه می‌توان تهدیدهای بالقوه را به فرصت‌های بالفعل تبدیل ساخت و از چالش‌های ناخواسته، بستری برای پویایی و رشد فراهم کرد. گرچه چالش‌ها موجب بیم می‌شوند، ولی همین بیم‌ها و دغدغه‌ها، عوامل برانگیزندگی برای دستیابی به راهبردهای نویدبخش خواهند بود.
- چنانچه مواجهه با چالش‌ها بر اساس مبانی فکری و چارچوب عملی و رفتاری مبتنی بر حقیقت، عقلانیت و منطق صورت گیرد، هرگز چالش‌ها، به تهدید و بحران تبدیل نخواهند شد و در ارتباط با آن‌ها محلی برای نگرانی و یاس نخواهد بود. بنابراین باید گفت نقش چارچوبهای فکری و بینشی در مواجهه با چالش‌ها، بسیار مهم است.

جمع بندی

واژه‌ها و تقسیم بندی‌های متفاوتی در ارتباط با هر یک از مفاهیم مشکل، مسئله و چالش مطرح شد. در تمامی تعاریف و طبقه بندی‌ها، نکته روش، متفاوت بودن معیارهای شناخت مسائل از دریچه هدف مطالعه و موضوع بوده است. به این معنا که بر اساس نوع هدف، معیارهای شناخت و دسته بندی متفاوت هستند. بنابراین می‌توان این دسته بندی‌ها را غیر ثابت و قراردادی و برای رسیدن به اهداف اصلی پژوهش قلمداد کرد و با در نظر گرفتن هدف مطالعات دسته بندی‌های مشخصی را ارائه کرد. شکل (۱)، چرخه مسئله شناسی را در مطالعات نشان می‌دهد.

شکل ۱. چرخه مسئله شناسی در مطالعات

روش پژوهش

پژوهش حاضر از نظر نوع هدف، کاربردی است و از نظر روش شناسی، توصیفی - تحلیلی بر پایه مطالعات استنادی- کتابخانه‌ای و مشاهدات میدانی می‌باشد. گردآوری اطلاعات بر مبنای استناد فرادست و با بهره گیری از مقالات علمی، کتاب‌ها، گزارش‌ها و اطلاعات موجود در سازمان‌ها و نهادهای دولتی و خبرهای مندرج در خبرگزاری‌ها از جمله سایت خبری اتحاد جنوب^۱ انجام شده است. بر این اساس ابتدا به دلیل حساسیت مسئله شناسی و اثرگذاری و بازتاب آن جهت تعیین سمت و سو برای صورت‌بندی اولیه مسائل، چالش‌ها و مشکلات اصلی توسعه استان، هر یک از مفاهیم مشکل، چالش، مسئله با استناد به منابع و مأخذ موجود، تعریف عملیاتی شده و با شناخت دقیق عناصر و اجزای اصلی شکل دهنده، تفاوت‌های ماهوی و معنایی میان آن‌ها مشخص و به دسته بندی صحیحی از موارد موجود پرداخته می‌شود. سپس مسائل اساسی استان شناسایی و اولویت بندی می‌شوند. جهت پیشبرد این بخش از پژوهش، بر استناد فرادست تهیه شده، خبرهای مندرج در خبرگزاری‌ها، مقالات و پایان نامه‌های مرتبط با استان و همچنین نظرات مردمی عنوان شده در سایت‌ها و وبلاگ‌های استان مروری می‌شود.

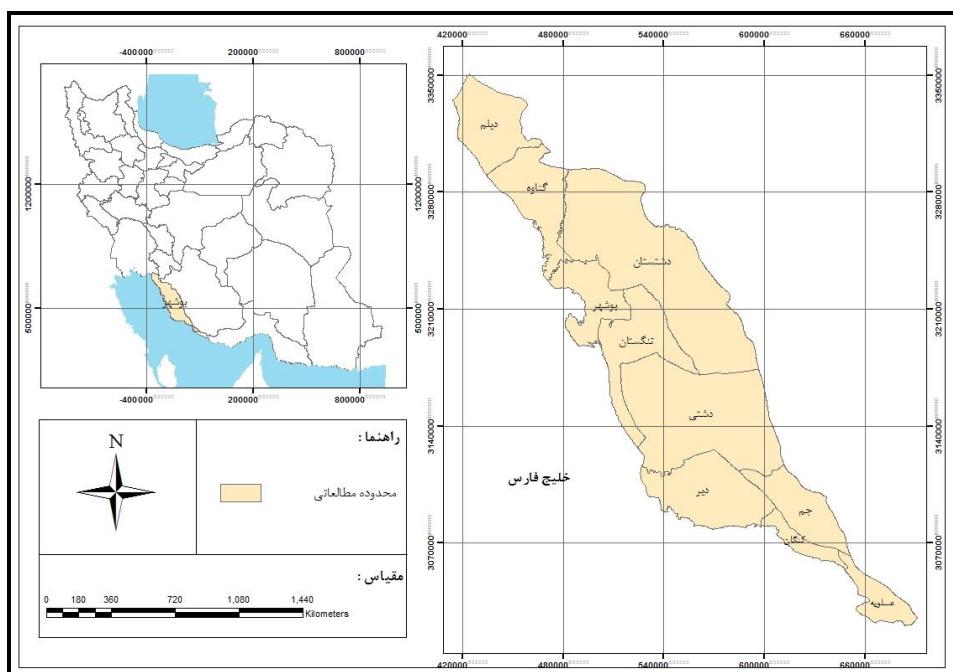
در پایان نیز با تلفیق خروجی‌های حاصله، تمامی موارد استخراج شده از استناد مختلف در قالب سه دسته مشکل، چالش و مسئله دسته بندی می‌شوند. بدین منظور از روش پانل^۲ استفاده شده است. منظور از روش پانل، "جلسه‌ای است که با حضور جمعی از خبرگان و ذینفعان با تمرکز در زمینه موضوعات تخصصی مرتبط با پانل تشکیل می‌شود. پانل با این هدف تشکیل می‌شود که مذاکرات موجب روشنگری و ارائه رهنمودهایی جهت تصمیم گیری و یا سیاست گذاری گردد. این رهنمودها عموماً باید به صورت صريح و مشخص بیان شوند و مشخص کنند که چه کارهایی باید انجام شوند، دلایل انجام آن‌ها چیست و اینکه چه کسانی باید وارد عمل شوند (حسین خان قندهاری و صابری نمین، ۱۳۹۰: ۱۱۲).".

1. www.ettehadjonoub.ir (1394)

2. Panel Method

محدوده مورد مطالعه

استان بوشهر به صورت نواری نسبتاً باریک با ۲۲۷۶۴/۹ کیلومترمربع در جنوب غربی ایران و در فاصله ۲۷ درجه و ۱۴ دقیقه تا ۳۰ درجه و ۱۶ دقیقه عرض جغرافیایی و در فاصله ۵۰ درجه و ۶ دقیقه تا ۵۲ و ۵۸ دقیقه طول جغرافیایی واقع گردیده است. این استان از شمال به استان خوزستان و قسمتی از استان کهکیلویه و بویراحمد، از جنوب به خلیج فارس و قسمتی از استان هرمزگان، از شرق به استان فارس و از غرب به خیج فارس محدود است و دارای مرز آبی ۶۲۵ کیلومتر با خلیج فارس می‌باشد. براساس تقسیمات کشوری سال ۱۳۹۳، استان بوشهر دارای ۱۰ شهرستان، ۲۵ بخش، ۴۸ دهستان، ۳۶ شهر و ۸۵۲ آبادی می‌باشد. همچنین طبق سرشماری سال ۱۳۹۰، این استان حدود ۱۰۳۹۴۹ نفر جمعیت دارد که از این تعداد حدود ۶۸/۲ درصد شهرنشین می‌باشند. شکل (۲)، موقعیت محدوده مطالعاتی را نشان می‌دهد. استان بوشهر به علت قرار گرفتن در ساحل استراتژیک خلیج فارس، صادرات و واردات دریابی، صنعت صیادی، وجود ذخایر نفت و گاز (پارس جنوبی و شمالی)، کشاورزی و نخلداری و وجود نیروگاه هسته‌ای از اهمیت راهبردی و اقتصادی برخوردار است.

شکل ۲. موقعیت جغرافیایی محدوده مطالعه

یافته‌ها و بحث

در این بخش از پژوهش به تحلیل مفاهیم مسئله، مشکل و چالش و اولویت‌بندی و نیازستجی مسائل استان در انتبار با آن^۱ پرداخته می‌شود. بدین منظور تعاریف قراردادی مسئله، مشکل و چالش با توجه به اهداف مورد انتظار طرح آمایش بوشهر به شرح ذیل مطرح می‌شود:

مسئله

- موردی است بالقوه که ظرفیت ایجاد مشکل و چالش اساسی (عدم تعادل ساختاری) را در منطقه دارد.

۱. این بخش، از "برنامه آمایش استان بوشهر (۱۳۹۴)" استخراج گردیده است.

- مسأله می‌تواند جدید بوده و بدون برنامه‌ریزی مشخص برای حل آن، یا اینکه از گذشته وجود داشته و در معرض برنامه‌ریزی نادرست قرار گرفته باشد.
- عمدتاً در مقیاس کلان مطرح شده اما بالفعل شدن آن می‌تواند نتایج نامناسبی را در تمامی حوزه‌های برنامه‌ریزی ایجاد کند.
- به لحاظ مدیریتی، حل مسأله می‌تواند راه حل مشخص داشته یا نداشته و غالباً منشاً خارج از حوزه برنامه‌ریزی استان دارند.
- مقیاس راهبردی داشته و خود نمود بیرونی ندارد اما نتایج آن سبب ساز ایجاد مشکل می‌شود.
- راه حل مسائل عمدتاً یا وابسته به برنامه‌ریزی‌های کلان حوزه ملی و بین‌المللی است که در این صورت بایستی سناریوهای هماهنگ کننده برای حل آن را طراحی نمود یا اینکه درونی است و نیازمند طراحی سناریوهای مسأله گرا است.

مشکل

- می‌توان مشکل را به فعلیت رسیدن مسائل در ابعاد مختلف دانست.
- مشکل به عنوان نتیجه و پیامد مسأله، در صورت عدم ارائه راه حل یا نادیده گرفتن در فرآیند برنامه‌ریزی محسوب می‌شود.
- نمود بیرونی داشته و ایجاد عدم تعادل در ابعاد مختلف از ویژگی‌های آن است.
- اگرچه منشاً مشکلات عمدتاً بروزنا است اما پیامدهای درونی آن ملموس و قابل مشاهده است.
- راه حل مشکلات، به صورت سیستماتیک حل مسائل در مقیاس کلان و تغییر روند آن هاست.
- برای حل مشکلات در چارچوب سناریوها، می‌توان به پروژه و برنامه‌های عملیاتی رسید.

چالش

- چالش رو به سمت آینده داشته و نتایج منفی مشکلاتی است که در ابعاد مختلف در آینده تداوم دارند.
- چالش می‌تواند در صورت عدم ارائه راه حل، پیامدهای ناگوار یا ابعاد گسترده‌تر از مشکلات را ایجاد کند.
- چالش از درون روندشناسی موجود ریشه گرفته و رو به سمت آینده دارد.
- مقیاس چالش‌ها عمدتاً درونی بوده و در صورت ادامه می‌تواند ابعاد ملی و بین‌المللی داشته باشد.
- بنابراین با تصور چرخه بازتولید مشکل، می‌توان بالفعل شدن چالش‌ها را زمینه ساز بروز مسائل جدید دانست.
- با توجه به مفاهیم مطرح شده، در این مرحله از پژوهش با در نظر گرفتن ویژگی‌های شاخص و منحصر به فرد استان بوشهر، طیف سلسیله مراتبی عرصه‌های موضوعی اثرگذار و تعیین کننده، شناسایی و به گونه‌ای طبقه بندی می‌شوند تا امکان جایگزینی مسایل در این طیف فراهم گردد. براین اساس عرصه‌های ۶ گانه‌ای که در برگیرنده عمده‌ترین حوزه‌های مربوط به مسایل قابل شناسایی هستند، مشخص گردیده‌اند که عبارتند از:

• عرصه ملی و بین‌المللی

استان بوشهر به دلیل موقعیت رئوپلتیک خود و نقش ویژه و متفاوتی که در حوزه انرژی در سطح ملی و فراملی ایفا می‌کند، از حساسیت بالایی برخوردار است که بالتبع این شرایط با مسائل قابل تأمل و پیچیده‌ای مواجه است. موارد مطرح شده در این عرصه در برگیرنده کلیه مسایلی که خارج از مرزهای استان بوده و تضمیم گیری در خصوص مداخله آن‌ها فراتر از مدیریت‌های منطقه‌ای است و در عین حال در برگیرنده جنبه‌های سیاسی - امنیتی که با حاکمیت ملی مرتبط است نیز می‌باشد.

• عرصه اقتصادی (تولید، تجارت، خدمات)

این حوزه در برگیرنده کلیه بخش‌های اصلی اقتصاد بوده که به نوعی شاکله اصلی نظام اقتصادی (اعم از تولید کالا و خدمات) را در بر می‌گیرد. این عرصه شامل فعالیت‌های تولیدی، بازرگانی و خدمات پشتیبان است که با طبقه بندی آن‌ها به نوعی نظام فعالیت استان قابل تدقیق خواهد بود. نقش پر رنگ استان بوشهر و خصوصاً منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس در ساختار اقتصادی کشور و تحت شاعع قرار گرفتن تمامی بخش‌های اقتصادی استان از استقرار پروژه‌های بخش انرژی و همچنین میزان اثرگذاری درآمدهای حاصله در ساختار معيشی استان، از مهمترین مسائل قابل تأمل این بخش می‌باشد.

• عرصه اجتماعی - فرهنگی

این حوزه، مسایل مرتبط با عرصه نرمافزاری یعنی مردم و ساختارهای اجتماعی مرتبط با آن را در بر می‌گیرد. علاوه بر موارد عامی که می‌تواند در تمامی استان‌های کشور مشابه باشد، در استان بوشهر به دلیل استقرار منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس، در سال‌های گذشته مضلات و مشکلات فراوانی در حوزه‌های جمعیتی، اجتماعی و فرهنگی به وجود آمده است که شرایط را پیچیده و بفرنج کرده و نیازمند توجه فراوان می‌باشد.

• عرصه منابع و محیط زیست

حوزه‌ای است که به پهنه‌های طبیعت ساخت و آنچه که در حوزه عرصه آن می‌باشد، اختصاص دارد همچون منابع محیطی (آب، خاک، هوا) و آلاینده‌های آن در عرصه استان. استان بوشهر به دلیل قرارگیری در اقلیم گرم و مرتبط، داشتن مرز آبی، نوع توپوگرافی خاص و... با موارد قابل توجهی در عرصه منابع طبیعی مواجه است. ضمن آنکه علاوه بر مضلات خاص این گونه نواحی اقلیمی، این استان به دلیل استقرار منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس دارای خطرات و بحران‌های شدیدی در زیست بوم خشکی و آبی خود بوده و حضور رو به رشد آلاینده‌ها هشدار دهنده شده است.

• عرصه انرژی (نفت، گاز، میانات گازی، انرژی اتمی)

این حوزه به دلیل ویژگی خاص استان بوشهر در ۳ حوزه نفت، گاز، انرژی اتمی و تاثیرات آن بر سازمان فضایی استان (شمال استان با نفت - مرکز استان با انرژی اتمی و جنوب استان با گاز و میانات گازی) از اهمیت خاصی برخوردار است. به همین دلیل این عرصه به عنوان یکی از ویژگی‌های مساله شناسی و مساله‌یابی مدنظر قرار گرفته است.

• عرصه کالبدی زیرساختی

عرصه‌ای که با عناصر استان، ساخت و ویژگی‌های متأثر از آن در منطقه شناسایی می‌شود و در برگیرنده کلیه مواردی است که بستر ساز و زیرساخت توسعه یک منطقه نیز شناخته می‌شوند و به عبارتی نظام جمعیت و استقرار عناصر مرتبط را شامل می‌شود.

نتیجه‌گیری

هدف از مسئله شناسی، تبیین مجموعه‌ای از محورها و مسایل مربوط به استان بر پایه نیازهای موجود به منظور جهت دادن به سیاست‌ها و برنامه‌های دقیق‌تر توسعه استان می‌باشد. به نحوی که ارتباط اهداف اساسی با شاخه‌های فرعی نشان داده شود و جایگاه و اهمیت هر بخش و نیز نسبت و ارتباط آن با بقیه بخش‌ها، معرفی گردد. در واقع تبیین این مجموعه سبب جلوگیری از پراکنده کاری، سطحی نگری، تک بعدی نگری و نیز بلندپروازی‌های غیر واقع‌بینانه می‌شود.

از آن جایی که استان بوشهر استانی استراتژیک بوده و نقشی حساس و تأثیرگذار در سطوح مختلف ملی، منطقه‌ای و جهانی دارد، طیف گسترده‌ای از مسائل را در سطوح و مقیاس‌های مختلف در بر می‌گیرد که شناسایی و اولویت‌بندی آن‌ها امری پیچیده و حساس می‌باشد. در این بخش بر اساس ساختار سلسله مراتبی سه گانه مسئله، مشکل و چالش در قالب موضوعات شش گانه (ملی - بین‌المللی، اقتصادی، اجتماعی- فرهنگی، منابع و محیط‌زیست، انرژی، کالبدی - زیرساختی)، تمامی موارد و مسائل شناസایی شده، پس از انطباق با اسناد مقیاس ملی و برنامه‌های مصوب استانی، استخراج و طبقه‌بندی شده‌اند (جدول ۱).

جدول ۱. مسائل، مشکلات و چالش‌های عرصه‌های ۶ گانه استان بوشهر

عرصه	مسئله	مشکل	چالش
شرایط نامساعد اقتصاد بین‌المللی	تقسیم نقش اقتصادی و ایجاد حوزه‌های رقیب در هریک از کشورهای حاشیه خلیج فارس رویکردی‌های تنش‌زا در مراودات اقتصادی با کشورهای همسایه و قرارگیری در شرایط تحریم	تداوم رکود اقتصادی و نامناسب بسترهای سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی در بخش‌های انرژی، تجارت و بازرگانی	
تشهای سیاسی منطقه‌ای	بالا رفتن مخاطرات امنیتی ناشی از فضای تش سیاسی با کشورهای حاشیه خلیج فارس و حضور نیروهای بیگانه در منطقه تغییر سیاست‌های بارگذاری توسعه و سرمایه‌گذاری از حوزه سواحل خلیج فارس به سواحل مکران	بالا رفتن فضای امنیتی و تش سیاسی در حوزه خلیج فارس، تداوم ملاحظات امنیتی و پدافندی شكل رقای قوی منطقه‌ای در حوزه ترانزیت (جا بهار)، ارزی (جاسک) و بخش‌های صنعتی در سواحل مکران و رکود به ویژه در بخش‌های تجارتی و بازرگانی بندري در استان بوشهر	
مقیاس ملی	وجود کلانشهرهای ملی و منطقه‌ای مسلط و قوی تجاه بخشی و عدم توegan توسعه در ساختار منطقه‌ای کشور به ویژه در حوزه جنوی و نبود برنامه‌بریزی‌های فضایی مشخص برای توسعه آتی	افزایش عدم تعادل‌های منطقه‌ای و تسلط روزافرون شهرهای بزرگ منطقه‌ای برای استان و نامتعادل تر شدن نظام اسکان و فعالیت در مقیاس منطقه‌ای	
فراسایش خاک و کاهش پوشش گیاهی	شکل گیری کانون‌های تولید ریزگرد به علت فرسایش خاک و برداشت بی رویه از منابع آب و طبیعت تابایاری، شوری و قلیابی شدن خاک و قفر شدید مواد آلی خاک بالا رفتن مخاطرات میلی، رانش در مناطق پرشیب به دلیل ضعف پوشش گیاهی و فرسایش خاک قرارگیری ۱۳ منطقه تحت اثر فرسایش بادی در هفت شهرستان استان	به مخاطره افتادن زیست در بخش‌های زیادی از استان، کاهش جمعیت روستایی و مهاجرت‌های روستا- شهری، رکود فعالیت‌های بخش کشاورزی و هزینه‌های بسیار زیاد زیست محیطی	
تخریب مناطق حفاظت شده و سایر زیستگاه‌ها واحد ارزش طبیعی و محیطی	تخریب مناطق حفاظت شده و زیستگاه‌های گیاهی و جانوری واحد ارزش به وسیله آلایندگان مختلف، تصرف املاک و اراضی توسط ارگان‌های دولتی، جاده کشی، عبور خطوط انتقال نیرو و انرژی و ایجاد واحدهای صنعتی و ساختمانی انقراض برخ گونه‌های گیاهی و جانوری کمیاب یا مهاجرت جاندارن به سایر مناطق	از بین رفتن کامل تالاب‌ها و اکوسیستم‌های واحد ارزش استان در آینده‌های نه چندان دور به مخاطره افتادن حیات گیاهی و جانوری	
آسیب‌های جبان‌نایزدیر آلدگی های بخش نفت و گاز در محیط زیست انسانی و جانوری	آلدگی شدید هوای شهرها و سکونتگاه‌های حوزه نفتی و گازی و حجم بالای ذرات معلق و آلایندگان در معرض تهدید بودن ذخائر آبزیان با توجه به صید بی رویه، گسترش آلدگی‌ها و عدم اهتمام به بازتوان بخشی اکوسیستم دریایی افزایش آلدگی آبهای ساحلی به علت نشت مواد نفتی و ورود فاضلاب‌های صنعتی و انسانی به آب بروز فاجعه زیست محیطی بعد از انتقال گاز ترش از عسلوبه به چاههای نفت آغازاری (فازهای ۶ تا ۸ طی میسر ۵۱۲ کیلومتری)	- افزایش بیماری‌های خطرناک (سرطان، ناقص الخلقه شدن نوزادان، بیماری‌های پوستی و تنفسی) در میان شهروندان و ساکنان منطقه - بستری‌های شکلگیری نارضایتی عمومی در استان و انتظار برای بروز فاجعه زیست محیطی - سرایت مخاطرات زیست محیطی به دیگر استان‌ها	
بروز خشکسالی و پیامدهای ناشی از آن	کیفیت نامناسب و پائین رفتن سطح آبهای زیرزمینی به دلیل وجود تشکیلات زمین‌شناسی شور، شرایط توپوگرافی و همچنین تبخیرزیاد و اراضی پست ساحلی کاهش سطح منابع آبهای زیرزمین هم دریختش شرب و هم دریخشن کشاورزی رشد پدیده بیان زایی، شن‌های روان، بیرون زدگی خای تمکی، به ویژه در حاشیه سواحل	- به مخاطره افتادن زیست در بخش‌های زیادی از استان و احتمال غیر قابل سکونت شدن بخش‌های از سکونتگاه‌های موجود و عرصه‌های دیگر استان به دلیل کم آبی و بی آبی و پدیده بیان زایی - نیاز به تأمین منابع آب از منابع دریا و دیگر استان‌ها کشور	
شرایط نامناسب طبیعی و توبوگرافی منطقه	محدودیت جدی دفع فاضلاب شهری و روستایی به ویژه عرصه‌های ساحلی و تداخل فاضلاب‌های انسانی با اکوسیستم رودخانه‌ای و مناطق جزر و مد ساحلی	- افزایش گزینه‌ها مالی و تلفات جانی ناشی از مخاطرات طبیعی به ویژه سیل	
قرارگیری در معرض مخاطرات طبیعی سیل، زلزله، خشکسالی	قرارگیری غالب نقاط استان در حوزه پهنه‌های با خطر بالای زمین لرزه (حداقل یک زلزله با شدت مطلق بیش از ۴ ریشتر. در هر دو سال، یک زلزله با شدت مطلق بیش از ۵ ریشتر برای هر ۶ سال در این استان محتمل است) وقوع سیل‌های ویرانگر در استان (عمدتاً در حاشیه رودخانه‌های اصلی و فصلی در شهرستان‌های گناوه، دشتستان، دشتی، تنگستان و دره همچنین گستره	- افزایش گزینه‌ها مالی و تلفات جانی ناشی از مخاطرات طبیعی به ویژه سیل	

مسئله	عرصه	مشکل	چالش
اقلیم نامناسب برای فعالیتهای زراعی و زیست انسانی	های فرهنگی در برنامه ریزی توسعه استان	های پست و کم ارتفاع با ارتفاع کمتر از ۱۰۰ متر) تخریب زیاد شوری خاک و محدودیت روشن گاهان محدودیت کشت محصولات زراعی و باغی به دلیل گرما شدید و رطوبت هوا	
عدم توجه به فاکتورها و شاخص های فرهنگی در برنامه ریزی توسعه استان	ایجاد تعارض ناشی از نگاه تبعیض آمیز به جامعه محلی - بومی در مقایسه با ذهنی نفعان بخش های انرژی به ویژه در شهرستان های عسالویه و کنگان عدم مدیریت صحیح نوع فرهنگی موجود در استان و زمینه سازی شکل گیری تضادها و تعارضات فرهنگی و اجتماعی نزد مهاجرپذیر شدید استان به ویژه تقاضای بالای مهاجرت به شهرستان های نزد مهاجرپذیر شدید خانوار، نسبت جنسی و ... اشتغالی و عدم تعامل شکل گرفته در شاخص های حیاتی اجتماعی و جمعیت همچون بعد خانوار، نسبت جنسی و ... مهارت پائین نیروی کار بومی تنشهای اجتماعی مابین جوامع محلی و مهاجرین روند رویه شد مهاجرت های روستا - شهری و خالی شدن روستاهای از جمعیت	- بسترهاش شکل گیری تنش های اجتماعی به ویژه در میان جمیعت مهاجر و بومی در مناطق مهاجرپذیر صنعتی زمینه سازی نارضایتی های اجتماعی و تبعات ناشی از آن - به مخاطره افتادن فرهنگ بومی و زیست روستائی به ویژه در مناطق صنعتی - در معرض تهدید قرار گرفتن خرده فرهنگ های بومی، سنن، رسوم و آداب فرهنگی جامعه بومی در مواجه با جمیعت مهاجر و فرهنگ واردانی - صعود شکاف طبقاتی در میان جامعه بومی و به ویژه جمعیت متخصص بخش های نفت و گاز	
نگاه بخشی به توسعه و نادیده گرفتن عرصه های فرهنگی و اجتماعی، تنوع قومی و مذهبی و بافت بومی منطقه	مهارت پائین نیروی کار بومی برای کار در مشاغل تخصصی در سطح بالا محدودیت شدید زیر ساختها، امکانات و تسهیلات محیطی برای جذب و نگهداری نیروی متخصص در استان عدم توجه ارگان های دولتی و بخش های عمدۀ صنعتی خصوصی و دولتی به پیومند با چوام محلی پکارگیری کمتر جمعیت بومی به نسبت غیر بومیان در حرفة های موجود ایجاد شکاف اجتماعی و اقتصادی میان جامعه بومی و مهاجرین در منطقه پارس فقر فرازینده و شکاف و ناهنجاری های اجتماعی ناشی از آن رشد و گسترش اقتصاد غیر رسمی در شهرها و پیامدهای کالبدی، فرهنگی و اقتصادی ناشی از آن پدیده قاجاق (نه لنجی) و رواج بیش از حد آن در مبادی ورودی و خروجی رسمی و بندرگاه های موجود استان	- خطر تشدید واگرایی اجتماعی افزایش شکاف اجتماعی و اقتصادی بین جامعه بومی و مهاجران متخصص - افزایش فقر شهری و رشد اشکال اقتصاد و سکونت غیر رسمی - رشد اقتصاد غیرمولود و کاهش میزان جمعیت متخصص	
عدم پرداختن به حوزه دانش و آگاهی عمومی و بسترهاز آموزش و تربیت در استان	زیرساخت های نامناسب و ناکافی حوزه آموزش های عالی و تخصصی به ویژه در ارتباط با اقتصاد و بنیاز های تخصصی استان سطح پائین آگاهی عمومی نسبت به عرصه های تصمیم گیری و تصمیم سازی عدم شکل گیری زیرساخت ها و حداقل های بخش علم و فن آوری هم در سطح سازمان ها و ارگان های دولتی، هم در میان جامعه محلی کاهش خلق نیروی انسانی کار آفرین و خلاق	- عقب ماندن از فرآیند توسعه ارتباطات و فن آوری در سطوح نرم افزاری و سخت افزاری - کاهش آهنگ رشد و توسعه در ابعاد مختلف به دلیل عدم توسعه یافته های بخش علم و فن آوری - غیر منحطه شدن اقتصاد استان - کاهش فرصت های توسعه در بخش منابع انسانی و	
پایان یافتن و محدودیت منابع گازی و انرژی در آینده بلند مدت	عدم تفکر در خصوص انرژی های جایگزین در استان غیر منطبق بودن تأسیسات انرژی موجود و عدم کارای در آینده بعد از نفت و گاز عدم وجود پالاسنگاه برای تولید فراورده های نفتی عدم سیاستگذاری صحیح برای آموزش نیروی کارآمد و عرضه این نیرو در حوزه نفت و گاز به منطقه پارس جنوبی و تشدید رقابت در این زمینه در سطح کشور بی توجهی به توسعه مراکز آموزش عالی و فنی و حرفة ای برایه ضرورت های بخش نفت و گاز فاصله بین تکنولوژی پیشرفته استحصال انرژی های نوین با دانش ملی مرکزیت استان به لحاظ انرژی در سه بخش انرژی اتمی، نفت و گاز در مقیاس ملی و بین المللی ابعاد سیاسی و جبهه های اثربار آن در حوزه انرژی اتمی و شاخص بودن منطقه از نگاه ژئوپولیتیک	- بود تصویر سازی مشخص و منعطف برای منابع آتی انرژی در استان و چشم انداز توسعه استان بدون منابع نفت و گاز - اثرپذیری شدید استان از رویکردهای سیاسی ملی و منطقه ای - آسیب پذیری در مقابل تهدیدهای امنیتی	
عدم تعادل و ساختار بندی نظام شبکه شهری استانی و سطوح محلی	تمركز نگاه برنامه ریزی بر سواحل و مغفول ماندن گستره های درونی و بدون دسترسی به دریا پیروی نظام اسکان از نظام فعالیت به ویژه در بخش انرژی و اثرباری فعالیت های انرژی بر رشد سکونتگاه های جدید و به دور ماندن سکونتگاه های با هویت استان از فرآیند جمعیت پذیری و توسعه کاهش اثرباری و رکود شهراهی خدماتی سنتی استان و مراکز سطوح دو استان در بخش های غیر ساحلی همچون برازجان تمکز امکانات در شهر بوشهر و شکل تکریت قطب های سطح دو خدماتی استان هم در نیمه جنوبی و هم در نیمه شمالی استان و ایجاد گسترش در شبکه خدمات رسانی و شبکه شهری تبعیت برنامه ریزی فضایی استان از فرم خطی به تبع شکل خطی استان و به دور ماندن شهرها و روستاهای دورتر از ساحل به ویژه در شهرستان های دشتستان و دشتی از فرآیند خدمات رسانی و توسعه	- ادامه روند شکل فقدان شهر مسلط در مقایس منطقه ای در استان و باستگی به سطوح بالای خدماتی در مقایس منطقه و شهرهایی همچون شیراز - تفرق و گسترش نظام شهری و نظام خدماتی سلسle مراتبی به ویژه در سطوح میانی استان و مراکز سطح دوم خدماتی ضعیف و کم اثر افزایش تعداد روستا - شهرها و کاهش جمعیت روستایی و تعداد روستاهای ادامه روند تغییر نظام زیست و فعالیت از فعالیت های مولود روستائی به بخش های خدماتی و زندگی شهری - عدم پیوستگی و ارتباط فضایی همبسته در میان شبکه شهرهای استان	

مسئله	عرصه	مشکل	چالش
		عدم ارتباط گرههای خدماتی در سطح شهرستانی با پسکرانه‌های روستایی واستگی خدماتی به کلانشهرهای مسلط منطقه‌ای بویژه شهر شیاراز تعارض در فرم استقرار فعالیتها با سکونتگاهها و تمرکز فعالیتهای صنعتی در بخش‌های جنوبی استان	
		بالا بودن هزینه‌های انتقال آب و هزینه بر بودن تأمین آب شهری و روستایی به دلیل فاصله زیاد مابین تأمین آب با نقاط شهری و روستایی عدم تعادل در توزیع شبکه گازرسانی و پوشش نامناسب در این حوزه	
		مشکلات جدی در حوزه زیرساختهای ارتباطی و توسعه عدم شکل‌گیری شبکه ریلی با وجود نیاز بیش از حد به این بخش برای انتقال تولیدات بخش انرژی و ترانزیت کالا به ویژه در بخش‌های جنوبی استان و البته در بخش‌های شمالی در صورت توسعه بخش ناقص و ناکافی برای ارتباط ارتباط نامناسب موزه‌های درونی استان و شبکه‌های ناقص و ناکافی برای ارتباط مراکز سطح یک و دواستان به ویژه با پسکرانه‌های روستایی و روستا-شهری ناهمگونی و فرسوده بودن شبکه‌های انتقال برق و آب در تمامی شهرستان به طور مثال ضرورت بازنگری کامل در طراحی شبکه آب شهرستان عسلویه	- روند کند ایجاد و توسعه زیرساختهای ارتباطی و انرژی در استان - ناکارآمدی شبکه‌های زیرساختی استان و عدم تناسب با افزایش جمعیت و تقاضه‌های صنعتی و انرژی
		شکل گیری و گسترش روزافرون پدیده حاشیه نشینی در اشکال مختلف اقتصاد غیررسمی بخش حاشیه‌نشین و رواج فقر شهری در میان طبقات فروندست	
		فقر شهری و کاستی‌های سیستم خدماتی و رفاهی شهری در سطوح مختلف	- ادامه روند کمبود مسکن در استان و رشد یا شکل گیری بخش‌های غیر رسمی اسکان و تأمین مسکن - تشدید تنش‌های قلمروی و مدیریتی در عرصه شهرها - نارسانی زیرساخت‌های خدماتی شهرها برای تأمین نیازهای شهروندان
		تداخل شدید موزه‌های نظامی با بخش‌های سکونتی و همچنین اراضی پرورش میگو به ویژه در شهرستان بوشهر	
		تغییرات شدید و رویه افزایش کاربری اراضی ساحلی	
		تدخیل شدید گسترهای توسعه پارس جنوبی با اراضی شهری به ویژه در شهرهای عسلویه، نخل تقی، سیراف و ... و سلب حق مالکانه و فعالیت بر روی زمین شهروندان	
		تدخیل کالبدی حوزه‌های فعالیت و اسکان	
		ضعف شدید توان مدیریت و تخصص مدیریت شهری در استان و پایین بودن سطح کیفی خدماتی رسانی به شهروندان	
		تداخل شدید گسترهای توسعه پارس جنوبی با اراضی شهری به ویژه در شهرهای عسلویه، نخل تقی، سیراف و ... و سلب حق مالکانه و فعالیت بر روی زمین شهروندان	
		عدم وجود سازوکار مناسب تملک اراضی توسط وزارت نفت و ارگان‌های مستول توسعه حوزه‌های گازی و نفتی	
		تمددی نظامی شهرستان بوشهر و وجود پایگاه‌های متعدد نظامی در اطراف شهر بوشهر و محدودیت‌های جدی در این حخصوص	
		عدم برنامه‌ریزی جامع و یکارچه در خصوص ایجاد و توسعه شبکه تأسیسات بندری و ساحلی در راستای حمایت از بخش‌های اقتصادی	
		کمبود طول اسکله‌ها جهت پهلوگیری کشتی‌های سنگین و عمق نامناسب کالاهای ورودی استان	
		وجود ناوگان تجاری سنتی در حمل و نقل کالا	
		تمترک بودن فعالیت‌های امکانات بندری در شهر بوشهر و عدم تعادل در سطح استان	
		تخصیص نبودن بنادر استان و کارایی پایین آنها	
		سهم بالای دولت در اقتصاد استان	
		وابستگی به دولت و ساختار اقتصادی دولتی	
		تمركز گردایی در ساختار تصمیم‌گیری و تضمیم سازی استانی و محلی	
		جهت دهی اقتصاد شهری به سمت فعالیت‌های خدماتی و غیر مولد و از بین رفتن مشاغل زمین محور در حوزه‌های روستایی	
		گسترش فعالیت پارس جنوبی و محدود شدن فعالیت صیادی و توقف بخشی از فعالیت پرورش میگو در منطقه	
		سهم ناچیز بخش گردشگری در اقتصاد استان علیرغم توان های مناسب در این بخش و ضعف شدید زیرساخت‌های این حوزه	
		تجمیع سرمایه گذاری در بخش انرژی و خدمات سطح پایین و تضییف بخش‌های دیگر اقتصادی	
		ایجاد دوگانگی بین فعالیت‌های مدرن و بزرگ مقیاس نفت و گاز با فعالیت‌های ناچیز و کوچک مقیاس کارگاهی در استان	
		پراکنش فضایی و تمرکز نامناسب صنایع بویژه صنایع بزرگ در شهرستان بوشهر	
		کاهش تولیدات غیر نفتی و اتکا درآمدی استان به صنایع نفت و گاز	
		شکل نگرفتن حوزه‌های هم پیوند و صنایع بالادستی و پایین دستی در قالب خوشه‌های صنعتی در استان	
		ضعف دانش فنی و مدیریت در بیشتر مزارع پرورش میگو	
		ستی بودن شووه‌های تولید و کشت و پایین بودن عملکرد در واحد سطح به ویژه محصول استراتژیک خرما	
	از اقتصادی بجهت تأمین و بخش‌های اقتصادی و ستی بودن شیوه‌های تولید	کاهش اثرگذاری بخش‌های ستی تولید در ساختار	

مسئله	عرصه	مشکل	چالش
ضعف تکنولوژی صید و پرورش و فرآوری آبزیان			
ضعف زیرساخت تکنولوژی در بخش‌های مختلف اقتصادی (صادرات، واردات، صیادی و ...)		محدود بودن بازارهای هدف‌بیانی بودن کفیت کالاهای صادراتی استان بوشهر	
فراهم نبودن بسترها سرمایه گذاری بخش‌های خصوصی و عمومی در استان		نقش ناچیز فعالیت بازارچه‌های مرزی استان و مبادی ورودی و خروجی بر اشتغال و ارزش افزوده اقتصادی	
فراهم نبودن همایش ملی چشم انداز توسعه پایدار، یکپارچه و دانایی محور منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس، عسلویه، ایران.		زادمان پایین بخش‌های منتعه و تولیدی خصوصی و عمومی، کوچک بودن مقیاس فعالیت و فقدان برنامه‌ریزی مدون درجهت سازی بخش‌های موجود فقدان سیستم‌های حمایتی و تشویقی صنایع و کارگاه‌های بخش خصوصی و عمومی عدم بستر سازی جذب سرمایه گذاری خارجی فراهم نبودن محیط مناسب کسب و کار در مقیاس سرمایه‌گذاری محلی، ملی و خارجی	ادامه نقش خصیف مبادی ورودی و خروجی و بنادر بازگانی و تجاری استان در جذب سرمایه و بازار هدف در مقابل رقبای منطقه‌ای

منابع

اکاف، راسل لینکلن. (۱۳۷۷). روش علمی: بهینه‌سازی تصمیمات در پژوهش‌های کاربردی. ترجمه منصور شریفی کلویی. چاپ اول، تهران: نشر آروین.

آذین، رضا، مصلح، عبدالمحیمد، احمدی، علی و عصفوری، شهریار. (۱۳۸۹). مدیریت گازهای اسیدی در منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس (عسلویه)، دومین همایش ملی چشم انداز توسعه پایدار، یکپارچه و دانایی محور منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس، عسلویه، ایران.

بی‌نا (۱۳۸۲)، آشنایی با محیط زیست استان بوشهر. بوشهر: اداره کل حفاظت محیط زیست استان بوشهر، دفتر آموزش زیست محیطی سازمان حفاظت محیط زیست.

تاجداری، پرویز. (۱۳۹۱). روش‌های علمی تحقیق همراه با نظریه ارزشیابی. چاپ چهارم. تهران: انتشارات اتا. ترکیان‌فر، فائزه؛ جعفری، حمیدرضا و صادق پور، امیرحسین. (۱۳۸۸). ارزیابی آثار محیط زیستی منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس بر خط ساحلی خلیج فارس در استان بوشهر. مجله محیط‌شناسی. ۳۵ (۵۲)، ۴۳-۵۴.

چرچمن، چارلز وست. (۱۳۷۵). نظریه سیستم‌ها. ترجمه رشید اصلاحی. تهران: مرکز آموزش مدیریت دولتی. حسین‌خان قندھاری، علیرضا و صابری نمین، مهتاب. (۱۳۹۰). راهنمای شرح خدمات بخش برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری مطالعات برنامه‌آمایش استان. تهران: معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور، دفتر امور آمایش و توسعه منطقه‌ای.

خنیفر، حسین. (۱۳۸۹). درآمدی بر مفهوم آمایش سرزین و کاربردهای آن در ایران. فصلنامه آمایش سرزین، ۲ (۲)، ۵-۲۶. زنگی‌آبادی، علی و شاهسونی، محمدجاسم. (۱۳۹۱). تحلیل فضایی تأثیرات احداث نیروگاه هسته‌ای بر ساختار کالبدی شهر بوشهر. دوفصلنامه پژوهش‌های راهبردی امنیت و نظام اجتماعی، ۱ (۳)، ۸۱-۱۰۰.

عمید، حسن. (۱۳۶۳). فرهنگ فارسی عمید. تهران: موسسه انتشارات امیرکبیر. عنبری، موسی و ملاکی، احمد. (۱۳۹۰). بررسی آثار اجتماعی قطب‌های رشد صنعتی بر توسعه پایدار محلی (مطالعه موردی قطب رشد صنعتی عسلویه). نشریه توسعه محلی (روستایی- شهری). ۳ (۲)، ۸۷-۱۰۶.

مهندسين مشاور مآب. (۱۳۹۴)، برنامه‌آمایش استان بوشهر، بوشهر: سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان بوشهر.

McArthur, T. (1981). *Longman lexicon of contemporary English*. England: Longman

Webber, M. (1973). *Planning in an Environment of Change*. J.B. Culling Worth Ed, London.

<http://www.ettehadjonoub.ir> (1394)

<https://www.amar.org.ir> (1395)